

EGÉSZSÉGÜGYI ALKALMAZOTTAK LAPJA

A betegápolók, ápolónők, okl. bábák, fürdősök, furdősök, masszörök, vizgyógykezelők, pedikűrözök, uszómesterek stb., kórházi segéd munkások és rokonszámával foglalkozók hivatalos szaklapja.

A Szövetség hivatalos órái: reggel 9—12-ig, d. u. 3—7 óráig. Díjtalanul közvetít intézetek, kórházak, kórházak, szanatóriumok, fürdők és magánorvosok részére képzett személyzetet helyben és vidékre.

MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN.

• Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII., Dohány-utca 74. I. em. 16
Telefon: József 422—24.

SZERKESZTŐ:
Dr. RAJNAI BÉLA
orvos, elnök,
m. kir. eu. tanácsos
FELELŐS SZERKESZTŐ:
SZIEBEN F. JÓZSEF

Hirdetések a legutányosabban felvételeink.

Kéziratok vissza nem adnak.

Előfizetési ár: 1/4 évre 1 Pengő 20 f. (15.000 K.)

Múlt, jelen és jövő

Ne csüggedj el, kicsiny sereg!

Még mindig az Állami Ápolónő és Védőnőiskola megnyitása és az ott szerzett kellemes benyomások hatása alatt állva, önkénytelenül is visszapillantást kell vetnem a mi egyesületünk múltjára és jelenére, hogy így képet alkothassak magamnak a jövőt illetőleg. A múltban, mint tudjuk, a világi ápolónők és rokonszámabeliek szétszórva, minden támasz nélküli állottak. Abban az időben néhány lelkes szakmabeli egyén, aki hittel bizott a jövőben és szíven viselte kartársai ügyét, elhatározta, hogy egységbe tömöríti az ápolókat, ápolónőket, fürdősöket, furdősöket és egyéb rokonszámabelieket. Ennek eredménye lett az, hogy a betegápolók és a fürdősök országos egyesületei megalakultak.

Évtizedeken át külön-külön utakon haladva munkálkodtak a gazdasági és szakmai érdekek megoldásán. A kommún bukása után megértve a kor intő szavát és felismerve azt, hogy mennyi közös érdek kapcsolódik egybe, szövetségbe léptek. És így van ez jól. Mert nagy célokat, érdekeket, csakis nagy erők összehozásával érhetünk el.

A programpontjaink között, mint sarkalatos pont és legfontosabb, a *képesítés* emelkedik ki. Hogy ez mennyire nem csak programpont volt, de ennek tervszerű megvalósítása is, látszik abból, hogy egyesületünk minden tágogatás nélkül, tanítatni kezdte azokat, akik e pályára léptek és velünk együtt működni akartak. Sokszor az intéző körök gáncoskodása ellenére is haladtunk előre a kitűzött cél felé, kitartással, csüggedést nem ismerve, küzdve a képesítésért...

Erről az egyesületünk vezetőségével együtt csak dr. Rajnai Béla eu. tanácsos, orvos-elnök urunk tudna igazán beszélni, ki mint orvos, felismerte, hogy milyen fontos szolgálatot tesz azzal a hazai közegészségügynek, ha a betegápolást igazán képzett és lelkiismeretes egyénekre bizzuk. Ennek a felismerésnek szentelte azután majdnem minden idejét.

A vezetőség közben megteremtette a betegség-felkezelési alapot, majd az aggkorról való ideiglenes gondoskodást, az Otthont. Mindezt lassan, fokozatosan. Ez a múlt.

A jelen nagyon-nagyon szomorú. Pusztulás mindenfelé. Munkanélküliség és nyomor, amerre csak nézünk. És szomorú, de így van, hogy a munkanélküliségnek vámszedői akadnak, akik még a mai nyomoruságos éhbékeket is redukálni akarják azzal a kijelentéssel, ami majdnem fenyegetés-

ként is hangzik: „*Judom, hogy sokan vannak állás nélkül.*“ Az állásban csupán fess, fiatal egyéneket kérnek, mert még ma se fontos a tudás, csak nagyon olcsó munkaerő kell. Ma két véglet uralkodik. Egyik a *protekció*, ami talán soha nem érvényesült úgy és olyan nagy mértékben mint most, — a másik a *meg nem értés*.

Ma ismét azt az időt éljük, hogy a betegápolási pálya szabad préda, mint amilyen ez 30 évvel ezelőtt volt. Ma, ha a világi ápolónők és furdősök célt akarnak érni, még fokozottabb összehangot kell teremteniük, hogy a nagy gazdasági és a szakmai érdekeinket érintő kérdéseket megvívassuk.

És bárhol tagadják, a kezdeményezés joga minket illet. Mi nem szünettünk meg és nem is fogunk megszűnni: küzdeni jogainkért. És bár a megnyílt új iskola szükségességét nem szándékozom vitálni, azonban úgy érzem és látom, hogy ott mi világi ápolónők csak mint ünneplő közönség veszünk részt. A mi egyesületeink nem olyan szervezetek, amelyek számozt nem vetnek a bajokkal és akadályokkal, ahol csak álmódunk egy szebb jövő után, hanem amint a tények igazolják, dolgoztak és komoly munkát végeztek a múltban, dolgoznak a jelenben és küzdenek a jövőért, készen arra, hogy tagjaink szerzett jogait megvédelmezzük.

Mi bízunk abban, hogy tagjaink a jövőben is ugyanolyan megértéssel segítenek munkánkban, mint azt tették eddig is és ez a bizalom munkánknak szebb, mélyebb és gazdagabb tartalmat ad. De ezért a szebb jövőért imádkozva szakadatlanul dolgozunk kell ám. Tudjuk, hogy a Krisztusi igazságnak győznie kell. Nem lehet, hogy azokat, kik egy emberöltőn át a beteg emberiség szolgálatában állottak, jól vagy kevésbé jól, de tudásuk legjavát adva, azok most ki legyenek rekesztve és félre dobva. Különösen nem gondolunk erre most, hogy alkalmunk volt megismerni az ujonnan megnyílt iskola nagyérdemű vezetőit. Mert aki olyan körültekintéssel választotta meg munkatársait, mint dr. Johan Béla tanár ur, aki olyan fontosságot tulajdonít ennek az iskolának mint ő, az nem lehet rideg és antiszociális gondolkodású a mi multunkkal szemben sem.

Altól mi csak megértést és támogatást várunk a jövőben is. És ez a tudat nem engedi, hogy kishitűek legyünk. Ilyen jövőbe vetett hittel kell folytatnunk a munkát, azonban el kell készülnünk az ellenkezőre is...

Ezért mondom, hogy: „*Ne csüggedj kicsiny sereg, mert velünk van a magyarok Istene.*“

Balázs Flóra, alelnök.

Karácsonyfa ünnepélyünk.

E szent napon, nincs gyűlölet, viszály:
Ez' ünnep a szerelét ünnepe.
Isten Fia ma a hajlékba száll,
Siess hozzá Föld árva gyermeke.

Nemsokára elérünk egy szép ünnepet, amikor egy-két örömfeljes óra vár reánk. Emlékezzünk, — mily boldogan nyujtották a kicsinyek gyenge kezecskéjüket, hogy átvegyék a kis Jézus ajándékait. Mosolygó arcukon az öröm rózsái virultak és ezen öröm átlánfalódott a nagyok szívére is és együtt örvendeztünk valamennyien, mint egy örvendező, boldog család. Feledhetetlen órák voltak ezek. Nem illuzió, hanem az öröm láthatatlan anyála gyújtja ilyenkor lángra a szíveket és titokzatos, jóleső melegség fűti a lelket, aki az esztendő többi napjaiban örömet ritkán, bánatot sokszor érez! Ilyenkor úgy érezi az ember, hogy sok, nagyon sok jót és szépet szeretne cselekedni, mintha minden emberlarsa a testvére lenne, harag és gyűlölet mintha nem is volna a világban.

A mai szomorú világban rövid, ideig-óráig tartó örömré is nehezen vár az ember. Gyermekek leszünk újra és titkon számláljuk, hány hét, hány nap múlva érjük el. Evezredékig várt a bűnös világ a Messiás eljövételére. Hosszu ideig várunk mi is egy kis örömré, hogy bus szívünk, lelkiünk mint bábujából kiröppenő pillangó, kibontakozhasson borultságából, vigan szedegethesse az örömvirág mézporát. Magasztos lélekemelő pillanatok azok, amikor minden arcon, minden szemben ártatlan öröm ragyog. Ez a ragyogás, annak a rendkívüli csillagnak a fényéhez hasonló, amelyik feltűnt az égen, midőn a mennyei szeretet leszállt a földre s ottan feküdt a bellehemi istálló szegényes jászolában, glóriás fényben a kis Jézus. A rendkívüli csillag Krisztus születésekor beragyogta Judea sötét egét. Orcánk, szemünk örömfénye leragyo ami lelkivilágunkra, hogy felderüljön ott, ahol sokszor sötét árnyat von a szenvedés. Bellehem felett a csillag már régen lefűnt az égről, ki tudja megjelenik e még valaha. Az a mosoly, mely a karácsonyfa mellett lelkünkbe világol, szintén elfűnik, de az emlékezet, amit onnan szívünkben magunkkal viszünk, kisérni fogja lépteinket egészen a sirig.

Mindenki volt gyermek. Egyiknek fényes, a másiknak egyszerűbb volt a karácsonyfája, de a gyermeki szív, aki még gondot nem ismert, egyaránt gazdag volt. A szülői szeretet fényesugarától örökké fényesek maradnak a gyermekkori karácsony-esték. Bánhat a sors vadul velünk, szívünk-ből sok édes emléket elrabolhat, de a visszaemlékezést gyermekjeveink boldog karácsony ünnepeire, nem tépheti ki sem a sorsharag, semmi szenvedés, egyedül csak a halál. A közelgő karácsonyfa-ünnepélyre is vissza fog emlékezni minden gyermek. Késő évek múlva, áldja vagy verje a sors, ez a nap mindenkor az eszébe fog jutni s ha mással nem is, egy könnyel fog áldozni emlékének.

Ne legyünk szentimentálisak. Valljuk meg őszintén, létezik az életben szebb és boldogabb karácsony is, ahol nemcsak a gyermekek, hanem a szülők is epedve várják e szent napot és a boldogság érzetével csendül fel ajkukon: „Mennyből az angyal...” Boldogítóbb érzés az, ha a szülői

szeretet teszi derültté az ünnepet, mintsem az amit a „Szeretet nevében“ csupán a jótékony-ság gyakorol. Azonban a gyermeki lélek, aki még nem járatos az élet körülményes útjain, így is boldog és örömtől repes a szíve majd azokban a pillanatokban, amikor magához szorítja az adományt a melyet a szeretet nyujt feléje. A gyermekek örömet látva, örvendezni fognak a szülők is és örvendezni fog mindenki, aki munkájával vagy anyagi hozzájárulásával lehetővé tette ezen szép akció rendezését. Minden morzsán, minden munkán legyen az Isten áldása és a kis Jézuska szerelete szálljon le közénk, hogy boldogan és örvendezve ünnepelhessünk!

Dinyér István.

Fürdőszüzei értekezlet.

A főváros tulajdonát képező egyes fürdőüzemekben a munkásság részéről mind főbb panasz érkezett a vezetőséghez. A panaszok ügyében a vezetőség a fürdők igazgatóságánál el is járt, sajnos azonban a jóindulatu meghallgatásnál és az ügyek elintézésére vonatkozó időretnél egyebet nem ért el. A vezetőség látva, hogy az előterjesztett sérelmek elintézése csak ígéreit maradt, panaszai val a községi párthoz fordult, kérve, hogy az módot nyujtson arra, hogy a fürdőüzemek munkásainak megbízottai és a fürdőüzemek igazgatósági tagjai értekezletre jöhessenek össze, ahol a munkásság lagjai meghallgatva, a sérelmeket magáévá téve, illetékes helyen a munkásság megnyugvására azokat elintézsse.

A párt a kérésnek készségesen tett eleget, értesítve a vezetőségüket, hogy az általunk megjelölt napon a párt megbízottját ki fogja küldeni. Az értekezletet a vezetőség f. évi november hó 19-ére tűzte ki, amelyre a párt Székely János v. államtitkár, főv. biz. tag urat küldötte ki. Az értekezleten igen szép számban vettek részt a főváros tulajdonát képező három fürdő üzem munkásain kívül más fürdő üzemek munkásai is.

Az értekezletet *Vilkovits János* elnök nyitotta meg, aki üdvözölte *Székely János* főv. biz. tag urat, mint a párt kiküldöttjét, örömeinek adva kifejezést, hogy benne olyan egyént üdvözölhet, aki régi harcosa a munkásügyeknek és így az értekezlet elé kerülő panaszos ügyek könnyebb megértésre találhatnak és bizto kezekbe kerülnek. Ezután az értekezleten az üzemi panaszok előadására került a sor.

Sulyok György, a fürdős szakegyesület alelnöke a Széchenyi-fürdő személyzetének sérelmeit tárta fel, apró részletességgel ismertette, mily súlyos és igazságtalan sérelmek érték a közelmúltban a munkásságot, valamint ismertette azt a lehetetlen helyzetet, a mely a munkásság és fürdőmesterek között ma is fennáll. *Szalay Dénesné* a munkásnők sérelmeit ismertette. *Seidl Ferenc*, *Boros Péter* és még mások is ugyanilyen értelemben szólottak a tárgyhoz.

Kerlész K. alelnök a Rudasfürdő személyzete részéről szólalt fel, megdöbbenéssel vették tudomásul, hogy ilyen fentjelzett dolgok történhetnek egy fővárosi fürdőben. Ismertette a Rudasfürdő személy-

zetének helyzetét és kiemelte, hogy ilyen esetek náluk már csak azért sem fordulhatnak elő, mert ott a fürdőmester és mesternő is rendes osztásban részesül, akár csak a főbbi fürdős és ha a szolgálata megengedi úgy segédkezik a munkában, mint a többi fürdőmunkás.

A szent Gellértfürdő személyzete is sérelmezte a fürdőmester és mesternő viselkedését. Még több kisebb jelentőségű panaszt fettek az üzem munkásai szóvá, amelyek részben lapunk zártáig már megoldást is nyertek.

A panaszok elmondása után *Szieben József* főtitkár összegezte a fürdőmunkásság kérelmét a párthoz.

1. Amennyiben az üzemekben a munkásság üzemi szabályzata nincs kifüggesztve vagy ilyen nincs, készítsék el egy ilyen egészséges üzemi szabályzat mind a három fürdő részére és az függesztessék ki.

2. Vendégek részéről beérkezett panaszoknál amelyek eddig — a fürdőmunkásság rovására — annak meghallgatása nélkül, minden esetben igen súlyosan intézettek el, a jövőben a büntetés kiszabása előtt a bepanaszolt munkás hallgattassék meg az üzemi megbízottak bevonásával, hogy a büntetés ne legyen egyoldalú.

3. Abban az üzemben, ahol a fürdőmester százalék részesedést kap a fürdőmunkások által megkeresett jövedelemből, ez a részesedés töröltessék el és helyeztessek osztásba, azonban ebből is csak az esetben részesülhet, ha azt munkájával ki is érdemli.

4. Kéri a fürdőmunkásság, hogy a főváros által létesítendő nyugdíj-biztosítási keretbe bevont fürdőmunkásokra kiterjesztendő tervezetet áttekintés céljából a munkásság érdekképviselőinek is megküldessék, hogy az észrevételeit megtehesse.

A panaszok előterjesztése után *Székely János* főv. biz. tag vette át a szót és tolmácsolta a párt üdvözlését. Majd csodálkozásának adott kifejezést, hogy van ma fővárosi üzem, ahol ilyen ázsiai állapotok uralkodnak. Bejelenti, hogy ő ugyan nem tagja a fürdőüzemek igazgatóságának, azonban teljes egészében együtt érez a munkásság panaszával. Kérte, hogy a kívánságokat papírra fektesse le a vezetőség és azt akár neki vagy közvetlenül a párthoz juttassuk el. Ő maga a fürdőüzemek igazgatósági tagjaival ismertetni fogja az ügyet és a maga részéről mindent el fog követni, hogy a munkásság jogos kérése meghallgatásra és közmegelegedésre elintéztést nyerjen. Azonban nem mindig sikerül a munkásérdekeket 100%-ig biztosítani — mondotta —, mert sajnos a munkás-képviselőt még ma se kielégítő a várospolitikában. Ezen csak úgy segíthetünk, ha mindannyian összefogunk és olyan embereket küldünk a város közgyűlésébe, akik a munkásság bajait maguk is átérzik. Tehát jól válasszuk és gondoljuk meg, kiket küldjünk oda!

Az értekezlet nagy tetszéssel fogadta *Székely János* főv. tag ur beszédét. A beszéd elhangzása után az értekezlet úgy határozott, hogy a panaszokat összefoglalva eljuttatja a párthoz. Majd *Vilkovits János* elnök megköszönte a nyert felvilágosításokat és az ülést bezárta.

Keresztényszocialista elv a gyakorlatban.

Sokan beszélnek a szocializmusról, de valahogyan, ha a hatalom birtokába jutnak, inderit felednek. Nem így *Ernszt Sándor dr.*, a keresztényszocialista tömegek reprezentánsa, aki eddig is annyit tett a munkásnyomor enyhítéséért. Most, hogy miniszter lett, nem feledte el azt, hogy milyen elveket hangoztatott azelőtt. Az elmúlt hetekben a lapok közölték listájukon a népjóléti miniszternek 1000 pengős adományát is, annak a népjóléti miniszternek, aki egyben igaz keresztényszocialista világnézetével, mindig egyszerű, puritán lelkületű ember volt. Ez az adomány szerintem *értékben egyenlő sokak tízezer pengős adományával.*

De *Ernszt Sándor dr.* népjóléti miniszter nem áll itt meg, hanem folytatja a jó példaadást. A november 11 lapok közlik, hogy a miniszter ur gyűjtőiveket bocsátott ki és az iver homlokára saját adományát írta fel. Felajánlotta az inségesek javára december havi miniszteri illetményeit.

És itt álljunk meg egy percre. Mert ez vezéri cselekedet és keresztényszocialista példaadás volt, mondván: „ilyen a keresztényszocializmus a gyakorlatban.” De még ennél is tovább ment. Lemondott az autó használatáról. Nem szívesen veszi a kegyelmes címzést. Eddig még nincs politikai államiútkárja és fizetését igazán a nép jólétére áldozza fel.

Szövetségünk vezetősége is megszívlelte a nagy vezér e nemes és szociális példáját és az évek óta gyakorolt gyermekfelruházási akciója mellett egy lépéssel tovább megy, hogy a szociális nyomor egyhítéséből szerény tehetségéhez mértén kivége a részét. A vezetőség elhatározta, hogy a szövetségi otthonban lakó tagjaink lakbérét leszállítja. Ugyancsak a Betegápoló Egyesületünk vezetősége is a székházában az új épület részben lakók lakbérét 1931. január hó 1-től kezdve leeméskli.

Bár a vezetőség tudatában van annak, hogy e ténykedése a mai nehéz gazdasági viszonyok mellett, amely bizony a szövetségnek is érezteti hatását, újabb gondokat jelent, mégis megteszi e lépést, mert úgy érzi, hogy kötelessége a szociális bajok enyhítéséhez ily módon is segítőt kezet nyújtani. Ez egyébiránt ma minden becsületes magyar embernek kötelessége. Ez ma nemzeti érdek, hogy mindenki, akinek módjában áll, a maga módja szerint segítsen a nemzet újra építésében.

Szövetségünk vezetősége büszke, hogy ilyen vezér zászlója alatt küzdhet és örvendünk, hogy mi is, ha csak egy mozdulattal is, de elősegíthetjük a szociális nyomor enyhítését.

Balázs Flóra, alelnök.

Felszólítás. Kérjük szövetségünk tagdíjhátralékos tagjait, hogy tagsági díjukat mielőbb rendezzék, nehogy ennek elmulasztása következtében a tagok sorából töröltessenek és szerzett jogaikat ezáltal elveszítsék. — Egyben kérjük, hogy hely és lakáscím változásukat a szövetség titkárságánál azonnal jelentsék be, hogy a szaklap szétküldésében fennakadás elő ne álljon.

Vegyes hírek.

Halálozás. Mint értesültünk *Muntyán Kálmán* fürdős testvérünk, aki a választmányunk tagja volt, 66 éves korában rövid szenvedés után elhunyt. Temetésén sajnós szövetségünk nem képviselhetelte magát, mert elhalálozásáról csak a temetése után értesültünk. Nyugodjék békében!

Adományok. Karácsonyi gyermekfelruházásra az alábbiaktól érkeztek be adományok: Koródi Mária, Boldizsár Erzsébet, Szeder Teréz 5—5, Ordán Mária 3, Furó Katalin, Gyulai Mária, Kiss Matild 2—2, Bartha Gyuláné, Györi Gáborné, Golban Katalin, Bura Gizella 1—1 pengőt. Az adományozóknak ezután mond köszönetet a vezetőség. Kérjük a még adományozni szándékozókat, hogy adományukat lehetőleg f. évi december hó 5-ig juttassák el a titkársághoz VII., Dohány-utca 74, I. em. 16. sz. alá. — Lapunk zárta után beérkezett adományokat jövő számunkban adjuk közre.

Asztaltársasági kifizetés. Az Otthon asztaltársaság, mint minden évben, ugye ez idén is felszámol és f. évi december hó 20-án (szombaton) este fél 8 órakor VIII., Dobozi-utca 45. sz. alatt intézi el a kifizetést. Az asztaltársaság vezetősége ezután kéri tagjait, hogy a kifizetésre pontosan jelenjenek meg. Egyben felkéri mindazokat, akiknek kölcsöneik vannak és azt még nem fizették be, az elszámolás megejtése végett legkésőbb f. évi december hó 11-ig fizessék be.

Karácsonyfa ünnepély. Szövetségünk és szakosztályai f. évi december hó 21-én (vasárnap) d. u. 5 órakor VIII., Dobozi-utca 45 (Betegápolók székházában)

karácsonyfa ünnepélyt

rendez, mely alkalommal szegénysorsú tagjaink gyermekeit meleg ruha, cipő és szeretet-csomaggal örvendeztetjük meg. Kérjük tagjaink minél nagyobb számban való megjelenését. Az ünnepély után családi tea-estélyt rendezünk.

Választmányi ülés. Szövetségünk f. évi október hó 23-án tartotta meg rendes havi választmányi ülését. *Dr. vitéz Benárd Ágost* orvos-elnök elfoglaltsága miatt az ülést *Balázs Flóra* alelnök vezette-le. A határozatképeség megállapítása után *Válfy Ferenc* jegyző felolvasta a jegyzőkönyvet, ami egyhanguan vétetett tudomásul. *Szele József* pénztáros a pénztári állományról számolt be, ami ellen észrevétel nem tétetett. *Szieben József* főtitkár beszámolt arról, hogy a szakegyesületek testületileg tisztelegtek az új népjóléti miniszternél. Bejelentette, hogy a szövetségünk kötelékébe tartozó betegápoló szakosztály, mint minden évben, ez idén is két párhuzamos betegápolási elméleti tanfolyamot indított, míg a fürdős szakosztályunk ez idén első ízben indított egy fürdős elméleti szaktanfolyamot. Jelentette, továbbá, hogy 40 munkanélküli tagunk részére sikerült a főváros ebédeltetési akciójában ebédjegyet biztosítani. A jelentéseket a választmány egyhanguan vette tudomásul. Az indítványok során *Szieben József* főtitkár a gyermek-felruházási akció újabb megrendezését kérte, amit magáévá tett a választmány. *Balázs Flóra* alelnök javasolta, hogy a főtitkár utasítsák minél sűrűbb vidéki kiutazásokra, amit a választmány egyhanguan elfogadott. *Vilkovits János* indítványozta, hogy napitapokban hirdetés tgyden közzé a szövetségünk, amit a választmány helyeslően tudomásul vett. Egyéb ügyek elintézése után elnök az ülést bezárta.

Választmányi ülés. A Fürdősök Szakegyesülete f. évi november hó 13-án tartotta meg rendes havi választmányi ülését. Az ülést *Vilkovits János* elnök vezette le. A határozatképeség megállapítása után *Nánay József* jegyző felolvasta a múlt havi jegyzőkönyvet, amely egyhanguan vétetett tudomásul. *Szieben József* főtitkár beszámolt az egyesület munkájáról, a vidéki utjáról, a közvetítésről és az új tagokról. Bejelentette, hogy a gyermek-felruházási akció, mint az elmúlt évben, ez idén is karácsonyfa-ünnepély keretében rendez meg, amelyhez kéri a szakegyesületek támogatását. Majd *Báránszky Henrik* beérkezett levelét olvasta fel. A főtitkári jelentést nagy megelégedéssel vette tudomásul a választmány, míg a karácsonyi gyermek-felruházáshoz az előző évek arányában járul hozzá. A levélre a választmány határozata alapján lapunk más helyén adjuk meg a választ. *Jelinek Lajos* a szaktanfolyamon résztvevő segéd munkások jövőbeni viszonyát — mely most különböző félreértés ad okot — tette szóvá és kért felvilágosítást. A tárgyhoz sokan szólottak hozzá, majd *Vilkovits* elnök és *Szieben* főtitkár adta meg a választ. A főtitkár bejelentette, hogy a párt a beadványunkra megkeresett és kérte, hogy nevezzük meg a napot, amikor a főváros tulajdonát

képező fürdő-üzemek megbizottai és a fürdő-igazgatóság tagja összejöhetnének és azon a felmerült sérelmeket megvitathatnánk. A választmány ugye határozott, hogy f. évi november hó 19-én estére hívja össze az értekezletet, amiről a pártot értesíti. *Dr. Homonnay Tivadar* országgyűl. képviselő, f.év. biz. tag kivánságára a szakegyesület f. évi november hó 21-én nagy tagértekezletet tart. Még több tárgyat vitatott meg a választmány, majd elnök az ülést bezárta.

Igazgatósági ülés. A Betegápolók Egyesülete f. évi december hó 17-én tartotta meg rendes havi ülését, amit *Balázs Flóra* alelnök vezetelt le. A határozatképeség megállapítása után az elnök a múlt havi jegyzőkönyv felolvasását kérte, amit a jegyző távolléte miatt *Szieben József* főtitkár olvasott fel, Némi módosítással a jegyzőkönyv tudomásul vétetett. *Válfy Ferenc* pénztáros gyengélkedése miatt kimentette magát és ezért a pénztárkönyvet *Hallgató Gyula* ellenőr olvasta fel, amit az igazgatóság egyhanguan vett tudomásul. *Szieben József* számolt be az egyesület elmúlt havi működéséről, majd néhány beérkezett hivatalos levelet olvasott fel, végül pedig a karácsonyi gyermek-felruházásról tett jelentést. A főtitkári jelentést az igazgatóság egyhanguan vette tudomásul és elhatározta, hogy több igazgatósági tag utazik le és viszi el a szeretet-csomagokat. *Balázs Flóra* alelnök bejelentette, hogy a Közegészségügyi Intézet keretébe tartozó Ápolónői és Védőnői Iskola megnyitó ünnepélyére *dr. Rajnai Béla* ü. tan., orvos-elnök és ő is meghívást kaptak, amelyen megjelentek. Részletesen beszámolt a tapasztalatairól és az ünnepély lefolyásáról. Az igazgatóság az alelnök jelentését tudomásul vette. Ezután felolvasatott *Szücs Jolán* levele, amelynek tartalmára vonatkozólag az igazgatóság úgy döntött, hogy a legközelebbi ülésre behívja. Foglalkozott az igazgatóság *Vigh Ágostonné* ügyével, akit az ülésre behívott és kikérdezett. Az elnökség bizatott meg az ügy tisztázásával. Több kisebb jelentőségű ügyet tárgyalt meg az igazgatóság, majd *Deák Mária* titkárnő az új tagok névsorát olvasta fel, ami tudomásul vétetett. Több tárgy nem volt, elnök az ülést bezárta.

Megrovás. A Fürdősök Szakegyesületének választmányja foglalkozott *Báránszky Henrik* fürdős testvérünk azon levelével, melyet beküldött válaszképpen azon sajnálatos esetről kifolyólag, ami a Széchenyi-fürdőben tartott és a tanfolyammal kapcsolatos értekezleten történt. A választlevelet a választmány nem tartotta kielégítőnek és olyként határozott, hogy nevezett megrovásban részesíti.

Választások küszöbén. Megszűnt a plakátharc. Hosszu helek óta, bármerre néztünk, a plakátok száza meredeztek felénk. A fővárosban, a községi választáson még soha annyit párt nem kínákozott fel, mint a mostani választás alkalmával. Egyik párt a másikra licitált és bizonygatta, hogy mit tett és mit akar a jövőben tenni, ha a választó polgárok az ő listájukat segítik a győzelemre. Az új pártok meg azt bizonygatták, hogy mit nem csináltak a régi pártok és hogy miért van szükség az ő új pártjukra. Mi keresztény dolgozó munkások egyet megállapíthatunk és ez az, hogy sok a vezér, de kevés a produktív munka. És egyet érzünk, azt, hogy a jövőben is kevés lesz abból a munkából, amely a keresztény dolgozó tömegeket a boldogabb kenyérhez eljuttatja. És még egyet érzünk. Azt, hogy oda addig el nem jutunk, míg nem lesz meg az a párt, amelyben a keresztény dolgozó tömegeknek többsége fogja az irányítást megszabni. Ezt érezzük már hosszú évek óta, ez a vágy él a lelkünkben. Azt már ma is látjuk, hogy a következő évek sem fogják meghozni azt a komoly szociális munkát, amelyet a keresztény dolgozók tömege joggal elvárhatna, mert a jelölések és a választás lejárlása után, a szélsőséges baloldal kivételével — ami ugyancsak nem szolgálja a mi világnézeti felfogásunkat — a jobboldali pártokban a keresztény dolgozó tömegek — súlyának joggal megkövetelhető — képvisellete nem kapott helyet. Ezek tény-megállapítások, amik ma már nem változhatnak meg, azonban arra kell, hogy készítsék a szervezet keresztény dolgozó tömegek vezetőit, hogy a választások után azonnal munkába lépjenek, hogy ilyen mellőzés a jövőben ne következhessek be.

Ezek tanulságok a jövőre, amelyek ez irányú komoly munkára kell, hogy intsek a keresztény munkástömegek vezetőit. Ezeknek a tanulságoknak a levonása után nem lehet más feladatunk, mint az, hogy intjük a hozzánk tartozó testvéreinket, hogy szavazatukat a legerősebb keresztény párt jelöltjeinek listájára adják le, amely párt a múltban is a legközelebb állt hozzánk. Tájékoztasson munkástestvéreink tanácsért forduljanak a vezetőséghez.

Felelős kiadó: *Szieben József*.